

КАМЕНЯРІ

1949-50

ПРИСВЯЧУЄМО ЦЕЙ РІЧНИК УДІЛОВЦЯМ
ІНСТИТУТУ ІМ. ПЕТРА МОГИЛИ. ЗА ІХ СТА-
РАННЯМ ІНСТИТУТ І ВСЕ, ЩО ВІН ПРЕД-
СТАВЛЯЄ, СТАЛО НАМ МОЖЛИВИМ.

*Студенти Інституту ім. Петра Могили.
Саскатун, Саск.*

З М І С Т

	Стор.
Каменярі (уривки)	5
Чи ми йдемо вперед?	6
Не забуваймо бурсацьке життя	7
Студентський Клуб Кам'яні	8
Слово до студентів	9
Слово від капеляна	10
Чому Інститут?	11
Наші студенти	13
Наші абсолюенти	21
Про тих, що нема ... з нами	29
Весільні дзвони	30
Прогрес	30
Хоронім рідне	31
По українсько-канадському	32
Освіта та ліберальна демократія	33
Думи хорого	34
Наш суд страшний (жарикатура)	34
Д.П. ("Дисплейс Персон")	35
Дуб і ялиця	35
На виборах заряду	36
З веселішої сторінки наших університетників	37
Чому я святкувала свята вдома?	38
Сніг	38
Чи здійсниться сон?	39
Про дебати	40
Що і чому Альфа Омега	41
До мами	42
На Святий Вечір	43
Алегорія Інституту	46
Спис студентів	47
Статут Студентського Клуба	49
Збірка знімків	53
Оголошення	56

Іван Франко.

КАМЕНЯРІ

(Уривки)

Я бачив дивний сон. Немов передо мною
Безмірна, та пуста і дика площина,
І я прикований ланцом залізним стою
Під височенною гранітною скалою,
А далі тисячі таких самих, як я.

У кожного в руках тяжкий залізний молот,
І голос сильний нам з гори як грім гремить:
“Лупайте цю скалу! Нехай ні жар, ні голод
Не спинить вас! Зносить і труд і спрагу й голод
Бо вам призначено скалу оцю розбити.”

І всі ми вірили, що своїми руками
Розібемо скалу, роздробимо граніт;
Що кровю власною і власними кістками
Твердий змуруємо гостинець, і за нами
Прийде нове життя, добро нове у світ.

Оттак ми всі йдемо в одну громаду скуті
Святою думкою, а молоти в руках.
Нехай прокляті ми і світом позабуті!
Ми ломимо скалу, рівняєм правді путі,
І щастя всіх прийде по наших аж кістках.

ЧИ МИ ЙДЕМО ВПЕРЕД?

Редакційний Комітет.

Зліва направо: І. Скорець, Маруся Ткачик (редактор), С. Федак, В. Гриба.

Знову шкільний рік кінчиться і студенти розїдуться на околиці — близькі й далекі. Хоч декотрі лише рік тут перебули, ви будете бачити в них велику зміну в поведженні і думанні. Ця зміна є пожадана, бо причина їх перебування була, щоб дечого навчитися. Чи того, чого ви сподіваєтеся від студентів Інституту? Було б добре нам стати і над цим подумати.

Кажуть нам люди, що Інститут тепер не є тим, чим був двадцять літ тому. Колись студенти частіше сходилися, обговорювали національні справи, часто робили концерти та представлення і, головню, в своїм вільнім часі інтересувалися лише українськими та інститутськими справами. Поза тим, що брали кляси в різних школах, вони не брали участі в діяльності поза Інститутом.

Тепер молодь думає інакше. Це не дивно... роки минають і з виростаючими молодими людьми можна сподіватися нових думок. Тепер є натиск до асиміляції. Ми бачимо, що коли ми хочемо себе показати українцями, мусимо вийти між чужі люди... Мусимо їм показати, що ми не лише вміємо танцювати та вишивати, але що вміємо разом з іншими працювати в згоді, обмінюватися думками та займати місця в керівництві наших околиць та нашого краю. Нам конечно

треба показати, що ми вміємо працювати в згоді між собою. Це нам дуже трудно зробити, коли ми візьмемо на увагу, кількі різних українських організацій є в Канаді. Не дивно, що багато чужинців не знають, хто і що таке українці. Але спитаймо в себе, чи ми знаємо? Не ділімо себе на такі малі кусники, що нас не пізнати.

Деякі з нас говорять, що наша молодь лишає своє і йде працювати з чужими організаціями. Чи ми коли подумали над тим, що можливо ми самі цим молодим людям не дали нагоди чи признання? Бачимо щодня своїх співаків, музикантів і інших, які йдуть до чужих, бо їх свої не цінять.

Але те, що студенти беруть більшу участь поза Інститутом, а менше сходяться в товаристві, не значить, що вони за-недбали своє рідне. Тепер Інститут, більш як коли, виконує свій обов'язок — виховання студентів в українському дусі. В Інституті студенти мають нагоду не лише вчитися своєї мови та традицій, але вчитися жити з іншими людьми. Для нас не є важним бути українцем самим для себе. Ми в першу чергу прагнемо бути українцями в згоді і гармонії з іншими народностями в нашій прибраній країні. Лише тоді ми покажемося вартими тої поваги, котрої ми бажаємо.

Редакція.

НЕЗАБУВАЙМО БУРСАЦЬКЕ ЖИТТЯ

Кожного року учні з різних місцевостей з відмінними думками й настроями зіїжджаються до Інституту ім. П. Могили. Тут ми сходимося, радімося, обговорюємо справи. Так зростають та цвітуть особисті здобутки в викругленім суспільнім житті. Це виробляє нас досконалими громадянами нашої країни Канади.

Ця нагода є тут для кожного питомця Інституту. Ті, що брали більшу участь в діяльності кружка "Каменярі" та інших подібних діяльностях, скористали пропорційно. Впродовж цілого року близько познайомилися з багатьома студентами і дійсно набули багато товаришів і товаришок.

Надходить закінчення кляс і наближається той час, коли студенти будуть розїжджатися в різні сторони. Тому вже

Олекса Гупка, В.А., В.Ед.

Голова Каменярів 1949.

відчуваємо ту тугу, яка є неминуча в такі хвилини.

Тому закликаю вас, Каменярі: "Не забуваймо бурсацьке життя! Будьмо добрими українцями, а ще ліпшими канадійцями!"

Олекса Гупка.

СТУДЕНТСЬКИЙ КРУЖОК КАМЕНЯРІ

Студентське Товариство "Каменярі" вже довгий час продовжує свою діяльність. За молодих літ це товариство мусіло брати під увагу трудні й важні справи, а саме — справи національні. Тоді також члени цього товариства боролися свою церкву, яка тоді існувала в Канаді. Тоді в дійсності Каменярі лупали склу, — і тому теперішній генералії вже багато легше провадити свою працю, бо наша церква вже добре збудувалася й українців признають як громадян Канади.

Кружок Каменярі далі дає нам нагоду брати участь у різних його діяльностях — промови, дебати, приготування концертів, українських танців і т. д. Ми маємо нагоду побачити і вивчити з великою приємністю ту-тяжку працю, яку нам здобули діячі.

У час нашого побуту в Інституті ми повинні скористати якнайбільше, бо ця програма має на увазі приготувати нас до щасливого громадського життя.

Я бажаю Товариству "Каменярі" якнайкращого успіху і сили в майбутньому.

Леон Скорець, В.А.
Голова "Каменярів" 1950.

Жарти.

Олеся Іванишин: Як то, аби я не знала, що зробив Наполеон? Та ж я ходжу до школи — дурна!

Ольга Іванишин: То правда, ти й додому дурна приходиш.

Стефка (до мами): Мамо, бийте Івася, він каже, що я дурна!

Мама (до Івася): Івасю, перепроси Стефку, і то зараз.
Івась: Я дуже жалую, Стефко, що ти дурна.

СЛОВО ДО СТУДЕНТІВ

Ми пройшли далеку дорогу від приїзду наших дідів та родичів до Канади. Починаючи майже без засобів, вони сьогодні зросли у велику силу. Всі здобутки творили вони самі, без чужої помочі, а своєю власною працею, щоб задовольнити свої духові потреби. Вони творили їх тому, що хотіли жити, хотіли рости, хотіли творити. Всі установи були засновані для нашого духового розвитку. Тому важним є, щоб ми знали, що нас чекають жертви і труди.

Людина вчиться на те, щоб стати кращим громадянином світу, щоб навчитися служити. Світ завдячує своєму поступові тільки тим людям, що віддавали свої знання і здібності для високих та внеслих ідей.

Дм. Добровольський.
Ректор.

Студенти, це молодь, на яку старше громадянство передає всі свої обов'язки, ставить перед ними свої здобутки, успіхи та невдачі. Студенти, як завіршіні громадяни, що продовжуватимуть на шляху поступу розпочате батьками діло, несуть смолоскипи у дальші сторони.

Дуже часто чуємо нарікання молоді, що життя ошукує її — не дає їй нагоди на реалізування своїх мрій. Кажуть, що тепер нема вже тих нагод, що колись були. Чи слушні такі думки, чи правда, що молодь не має нагоди?

Всі ці нагоди є перед нами, але в якій мірі скористаємо з них, — буде залежати лише від нас. Коли будемо мати певне зацікавлення, то буде певна користь. Це правда, що тепер є більша конкуренція, як була колись, що тепер треба більшої спеціалізації, більшої підготовки, та це лише доводить, що треба лише триматися часу і бути підготованим до прийняття тих нових обов'язків.

Поле для праці є велике. Безмірно більше, як те, що було перед нашими батьками. Перед нами більший світ до здобуття, ніж той, що був перед нашими батьками.

Як громадяни цієї країни, ми повинні брати повну участь в житті Канади. Багато з нас родилися вже в Канаді, і наша участь не повинна обмежуватися до того, щоб здалека приглядатися. Ми повинні виконувати не тільки свої грома-

дянські обов'язки, але й проявляти ініціативу й давати провід. Перед молоддю стоїть велике завдання.

Дм. Добровольський, ректор.

СЛОВО ВІД КАПЕЛЯНА

о. Т. Ковалишин.
Капелан.

Минає ще один рік перебування студентів в Інституті ім. П. Могили в Саскатуні. Я щасливий, що маю нагоду бути капеляном цих молодих людей. Незадовго багато з них повиходить на своє власне господарство і вже самостійно будуть рядити своїм життям, а то ще й вести других. Вони стануть на нову дорогу, що про неї св. Письмо каже: "По цій бо дорозі ви досі не ходили". Це буде шлях нових спроб, нових життєвих констеляцій, нового досвіду — нерівний, непрямий і неповторний, а до всього ще й ховзкий. На цім новім шляху треба всім керівникам, щоб провадив і заохочував.

Аж до цього часу молоді люди були під опікою. Виховували їх учителі, поправляв Інститут. У всіх, отже, рішеннях, вони оглядалися на руку якогось керівника. Але надходить час вийти в чуже оточення, стати на власні ноги, напростати руки. Нові, незнані лиця, інші характери, колізії прав і обов'язків своїх і чужих, та ще небезпеки і спокуси неперебуті. Тривогою проймається хоч би й найвідважніше серце кожного перед тим, що прийде. Високі надії освітлюють їм будучність з її вимірними успіхами; і в чесній свідомості своєї мужньої відповідальності вони лишають батьківський дім з певною охотою, що притамовує навіть гіркість прощання з родичами. Однак ж у глибині душі кожний відчуває тремтіння перед надходячим. Ріжні думки хвилюватимуть душу. Як стати на нові позиції та чесно встояти на них, щоб найти сенс і ціль життя для себе, принести користь для суспільства, а все робити на славу Богові.

От я і звертаю до тих, що виходять на новий їм шлях, і закликаю постійно вдаватись до Господа Ісуса. Нехай ваша душа все відчуває вплив Його любови, нехай ваші очі

кожночасно бачать його святі приміри, нехай ваша віра буде Його вірою, що викривлені речі напростовує, а дороги вирівнює. Моряк орієнтується по сонцю. Рівнож і ви постійно глядіть на своє Сонце Праведности, і ви завжди віднаймете себе у морі життя. Бог є компасом для зблудивших. Нехай ніщо у вашім житті не перешкодить вашому відношенню до Нього. Ні зарібки, ні розваги, ні честь, ні мода чи похвали, — нехай не перервуть вашої злуки з Богом у дорозі, що нею "досі ви не ходили". Повсякчасно звертайтеся до Нього й не заходьте туди, звідки Його неможливо бачити, бо лише з Ним можна переходити місця, де людська нога передтим ще не була.

Свящ. Т. Ковалишин.

ЧОМУ ІНСТИТУТ?

Знов рік кінчиться і ви в короткім часі будете розїздитися до своїх домів. Через ту причину добре стриматися і подумати про минулий рік. Як станемо і подумаємо, стає питання... Чому ви знаходитеся в Інституті ім. Петра Могили?

Причини ви дали б нам різні, але дозвольте мені сказати вам, чому ви перебуваєте в Інституті.

Прибувши до Інституту ви починаєте відчувати спільне життя, яке існує між студентами. Ви відчуваєте, що живете в своїм другім домі, бо цей дім, так як ваш родинний дім, був здобутий силами ваших тяжко працюючих батьків. Ви відчуваєте себе як один з великої родини — пізнаєте, що ви подібні до тих, між котрими ви знаходитеся. Ви бачите красу в звичайнім щоденнім житті. Краса бурсацького життя розтелюється перед вами, як почуєте звуки народної пісні і музики, бо ви це любите ще від молодечих літ. Скоро ви пізнаєте приятелів і зачнеєте працювати спільно з ними. Ви також скоро побачите, що бурсацькі двері — це двері до науки, якої ви шукаєте і покладаєте свою силу, щоб її здобути. Ви вчитеся рідної мови, історії, літератури, одним словом, такої науки, якої ви не знайдете деінде, а якої вам по-

В. Буряник, В.А., Л.Л.В.

Голова Дирекції.

трібно тепер, а ще більше пізніше. Ви маєте нагоду розвивати свою здібність в організаційному житті, коли ви займете своє місце на студентських зборах. Ви маєте нагоду висловлювати свої думки перед гуртом, але також виконувати поважну частину організаційної праці для загального добра свого гуртка.

Оцей взірєць студентського життя відповідає на питання.

Ми віримо, що ви зміцните це наше бурсацьке життя і передасте тим, котрі за вами прийдуть.

Дирекція бажає кожному зокрема вам якнайкращих успіхів у ваших іспитах і у вашім життю.

Василь Буряник.

Чекаємо, чекаємо і ще не скінчив!

НАШІ СТУДЕНТИ

(Перший ряд (зліва направо): Надія Ключевич, Стефанія Чорній, Наталя Ларіоник, Оля Кінашук.

Другий ряд (зліва направо): Роман Свистун, Василь Пилипов, Іван Сирник, Павло Глек, Орест Кінашук, Василь Ярема.

Надія Ключевич походить з Мічам, Саск. Учащає до Нютена й бере 12 класу. Ще не знає, що вона буде робити, як скінчить вищу школу. Бажаємо їй щастя.

Стефанія Чорній походить з Клир, Саск. і відвідує дванадцяту класу в Нютена. Вона перебуває третій рік в Інституті, бере активну участь у студентському житті. Стефанія любить грати галки, совгатися і танцювати. У своїх мріях Стефанія бачить себе норсою.

Наталя Ларіоник походить з Дейвис, Саск., учащає до Нютена Каліджет, де вчиться у дванадцятій класі. Сподівається на другий рік йти до університету. Амбіція — бути доброю професоркою.

Оля Кінашук походить з Ватсон, Саск. Ходить до Текнекал Каліджет, де побирає 12 класу. Хочє продовжувати студії і стане норсою.

Роман Свистун бере дванадцяту класу в Нютена Каліджёт. Це його другий рік в Інституті. Він дуже цікавиться Інститутськими життям. Його інтереси є спорт і гарні дівчата.

Василь Пилипов походить з Габард, Саск. і бере дванадцяту класу. Василь наш дуже здібний дебатант, котрий затримав нам дебатову чашу на наступний рік. Василь мріє студіювати агрономію при університеті.

Іван Сирик походить з Бюкенен і бере дванадцяту класу в Нютена. Іван дуже інтересується спортом; головню гакі, галку і ін.

Павло Глєк походить з Енгелфелд, Саск. Цей веселий кавалер перший рік в Інституті, але йому здається, що вже пятий. Ходить до Нютена, бере 12 класу і каже, що він добрий студент з історії. Мріє стати адвокатом або учителем.

Орест Кінашук. Цей хороший молодець походить з славного міста Ватсон. Він бере дванадцяту класу в "Текникал Калиджет". На другий рік думає учашати до університету.

Василь Ярема приїхав до нас з Бюкенен і побирає дванадцяту класу. Василь любить спорт і думає колись бути учителем.

Євген Франко прийшов до Саскатуну до школи, бо батьки вже не знали, що з ним робити. Тепер він з Інституту учашає до Нютена; батьки вдома мають спокій, а ректор клопіт. Він бере дванадцяту класу і хоче бути вчителем. (Нема на знімці).

Богдан Кудрик походить з Квил Лейк, Саск. і учашає до Нютена, де побирає дванадцяту класу. Це є Богданів другий рік в Інституті і він показується взірцевим студентом. (Нема на знімці).

Перший ряд (зліва направо): Оля Гнатюк, Оксана Ніконець, Одарка Дух, Оксана Котелко, Анна Завальська.

Другий ряд (зліва направо): Зенон Ременда, Олеся Іванишин, Анна Дудчишин, Марія Скорець, Оля Вінтоник, Петро Бусько.

Третій ряд (зліва направо): Дмитро Никифорул, Орест Сохоский, Роман Сирик, Орест Решітник, Володимир Сірий, Михайло Король.

Ольга Гнатюк з Гилберт Плейнс, Ман., бере одинадцяту класу в Нютена. Як Бог допоможе, то буде вчителювати.

Оксана Ніконець є з Ервуд, Саск. Це її перший рік при Інституті. Вона вчиться в дев'ятій класі при Нютена. В неї є усміх і милі слова для всіх.

Одарка Дух прийшла до Інституту зі Смокі Ридж, Саск. В Нютена Каліджет бере дев'яту класу.

Оксана Котелко походить з Кадворд, Саск. і вчиться в дев'ятій класі при Нютена. Оксана є дуже тихої вдачі. Ми вже мали нагоду чути, як вона гарно співає.

Анна Завальська походить з (не подано місцевости), Саск. В Нютена бере одинадцяту класу. Мріє бути вчителькою. Анна є дуже амбітною і показує здібність в своїй роботі.

Зенон Ременда з Мікадо, Саск., вже другий рік при Інституті. Вчиться в одинадцятій класі. Його здібність на скрипці веселить не одно серце, але крім цього Зенон займається ще більш серйозними справами... бо грає в симфонічній оркестрі і грав в оркестрі, як університет влаштував свій музикальний "Иф ю плейз".

Олеся Іванишин з Карворд, Саск., учаснає до Нютена, де побирає десятую класу. Олеся любить совгатися і "бовлінг". Вона каже, що хоче бути норсою. Лесині чорні очі чарують нас.

Анна Дучишин походить з Габард, Саск. Ходить до Нютена й бере 11 класу. Дуже любить хлопців, пускає свої очі за ними.

Марія Скорець з Бюкенен, Саск., бере одинадцяту класу при Нютена, і вже другий рік відвідує Інститут.

Оля Вінтоник походить з Ришард, Саск. Бере 10 класу в Текникал Каліджет. Любить совгатися і дивитися на хлопців. Думає знову вертатися до бурси і продовжувати свої студії.

Петро Бусько з Тадмор, Саск. Перший рік в Інституті і дуже цікавиться Інститутськими справами. Ходить до Нютена до 9 класи.

Дмитро Никифоров, тихий працьовитий студент з Ешвил, Ман. Він дуже добре пописується в одинадцятій класі в Технічній Школі. Дмитро каже, що любить перебувати в Інституті і думає бути тут на другий рік. Прагне бути механіком, а потім женитися!

Орест Сохоский — один з приемних, чорнобрових хлопців. Він походить з Норт Бетлфорд і ходить до Нютена Каліджет. Орест любить музику, спорти і гарних дівчат. Хочє бути летуном.

Роман Сирник походить з славного міста Бюкенен. Він ходить до Нютена Каліджет і вчиться в одинадцятій класі. Дуже здібний у спорті, 1949 року виграв нагороду. Як скінчить дванадцяту класу, то буде відвідувати університет.

Орест Решітник походить з Витков, де закінчив 10 класу. Тепер бере 11 класу в Нютена Каліджет. Любить "ковкс" і розмовляти з дівчатами на всякі теми. Любить ходити на прохід, коли місяць ясно світить, але не сам...

Володимир Сірий походить з Мус Рейндж. Ходить до Нютена і бере 11 класу.

Михайло Король походить з Флорал, Саск. Бере механічний курс в Текникал Каліджет, разом з цим відвідує одинадцять класу.

Анна Войцїховська з Тарнополь, Саск. Бере в Текникал Каліджет дванадцять класу. На другий рік думає брати торговельний курс. Тиха, працюовита та поетична дівчина. Бажаємо їй успіхів. (Нема на знімці).

Перий ряд (зліва направо): Роман Котелко, Ольга Зипчин, Оріся Солтис, Оля Кульчицька, Маруся Лисиця, Миколай Лозовчук.

Другий ряд (зліва направо): Гриць Гриців, Маруся Бойчук, Галина Кривоблоцька, Анна Кінар, Ірина Волощук, Андрій Денисюк.

Третий ряд (зліва направо): Адвин Малещак, Миколай Смеснюк, Василь Вінтойник, Гриць Михайло Гриців.

Роман Котелко каже, що походить з Кадворд, але непевний. Він є один з тих, що як спить, то їсти не просить. Роман має замилювання до фармерки і повертається до неї що весни. Підчас зими він бере короткий курс при Текникал Каліджет. Цього року вчиться "дрейфінг" і майстерства. Роман має тиху вдачу і відчуває себе щасливим, якщо самотний.

Ольга Зипчин походить з Геффорд-Саск. і відвідує Нормал. Ми віримо, що Оля буде добра вчителька.

Оріся Солтис з Сторджис, ходить до Нормал. Вона любить малих дітей. Ми віримо, що з неї буде добра вчителька. Бажаємо їй якнайкращих успіхів у житті.

Оля Кульчицька походить з містечка Медов Лейк, де виросла і скінчила вищу школу. Тепер ходить до Нормал. Оля дуже тиха дівчина і нам тяжко повірити, що Юлія є її сестрою (бурсачка минулого року).

Маруся Лисиця з Тарнополь, Саск., майбутня вчителька, дуже приємна дівчина. Любить гачкувати і жартувати і мріє їхати до дому. Бажаємо їй та її учням гарних успіхів в майбутньому.

Миколай Лозовчук походить з Геффорд і ходить до Нормал з надією, що буде вчителем. Миколай бере активну участь у студентському житті і був вибраним писарем СУМК у Саскатуні.

Гриць Гриців походить з Рак, Саск., і ходить до учительської школи. Кажуть, що чомусь його думки все вертаються до "Ебердін". Не знати чого?

Маруся Бойчук походить з Клир, Саск. Ходить до "Тек" і бере курс торгівлі. Любить совгатися, слухати "мистері сторіс" і хотіла б, щоб ректор дозволив дівчатам до пізньої ночі говорити байки.

Галина Кривоблоцька походить з Ст. Валберг, Саск., де скінчила дванадцяту класу. Тепер бере учительський курс. Галина є амбітною і бажає бути доброю учителькою.

Анна Кінар закінчила курс торгівлі в Текникал Каліджет, а тепер працює. Анна, наша блондинка, бере живу участь в бурсацькому житті. Любить танцювати та жартувати.

Ірина Волощук походить з Салтковтс, Саск., де покінчила вищу школу і тепер записалася на торговельний курс. Ірина після закінчення науки хоче працювати в Саскатуні. Дуже любить вишивати.

Андрій Денисик походить з Семберг. 12-ту класу закінчив у Принс Алберт Каліджет Інститут. Тепер ходить до Нормал, де бере учительський курс. Любить баскет бал і мополі. Також любить дівчат. Часто ходить на прохід, як місяць зійде, і часто вертається пізно. Не знати, хто його так довго затримує в парку?

Адвин Малешак походить з Фом Лейк, Саск. Публичну і частину вищої школи покінчив у Лінтло, Саск. В 1947 році прибув до Інституту і закінчив вищу школу. Адвин відвідував одного року університет при відділі філософії. Цього року він вписався на учительський курс і на другий рік думає учителювати.

Миколай Смеснюк з Бедфордвил, ходить на учительський курс. Миколай минулого року відвідував університет. Це його третій рік при Інституті. Віримо, що Миколай буде успішним вчителем.

Василь Вінтоник, молодий фармер з Ришард, Саск. Бере механічний курс при Текникал Каліджет. Василь має честь бути президентом у своїй класі. Його охота є бути "моторовим доктором".

Гриць Михайло Гриців походить з Рак, Саск., і відвідує учительську школу. Ми ніколи не певні, чи він є він і чи він перший Гриців брат...

Яків Котелко походить з Карпентер, Саск. Він з нами був короткий час, коли брав курс агрономії при "Вокишонал Трейнінг Скул". Яків був дуже тихий студент і ми на него маємо велику надію. (Нема на знімці.)

Вероня Лесченська з Алвена, Саск., брала курс торгівлі. Кажуть нам, що Вероня збиточна і любить забавлятися. Вероня лишила нас в лютому і тепер вдома. (Нема на знімці).

Микола Смеснюк походить з славного міста Йорктон. Він один з активніших хлопців і як всі, бере участь в різному спорті, а найбільше в "гакі". Микола ходить до нормальної школи. Ми всі думаємо, що він буде мати добрий успіх на його вибраній ниві.

Перший ряд (зліва направо): Нестор Войціховський, Досько Мазурик, Василь Гриба, Леон Скорець, Ілля Федак.

Другий ряд (зліва направо): Олекса Гупка, Маруся Ткачик, Ольга Іванцил, Ольга Шклянка, Олег Чорнейко.

Третій ряд (зліва направо): Василь Скварчук, Роман Шклянка, Степан Арсенич, Павло Писяк.

Четвертий ряд: Людвик Кий, Володимир Тарнопольський.

Нестор Войціховський бере при університеті другий рік курс філософії і студіює словянські мови. Нестор любить грати "гокі" і тепер є начальником забавового комітету при "Каменярах".

Досько Мазурик походить з Керот Ривер, Саск., де скінчив 12-ту класу. Це його перший рік в Інституті і також перший рік при університеті, де студіює педагогію. Він є тихої вдачі і має надзвичайний вплив на дівчат. Амбіція — побачити одну з його "пин-ап".

Василь Гриба походить з Норквей, Саск. Там він виріс і скінчив вищу школу. В 1946 році прибув до Інституту й ходив до учительської школи. Учив в 1947, '48 і '49-ім році. Минулої осені вернувся до Інституту, й тепер ходить до університету. Бере курс філософії.

Ілля Федак, це один з наших поважних, чорнобрових студентів. Він є вчитель, любить сваритися, битися і брати участь в іншому подібному "спорті". Його постійний інтерес є в Фом Лейк, але тато і мама живуть у Паркервю. Бере другий рік педагогічний курс в університеті.

Ольга Іванишин. Маємо між собою гарну, чорноброву студентку Ольгу Іванишин, котра ходить другий рік до університету і вчиться на норсу. Прийшла до нас з Кадворт і перебула з нами четвертий рік. Вона дуже любить ті дивні машини, що називаються "еропляни", і колись хоче бути "стюардес". Вона є чемна, тиха дівчина і студенти її люблять за ту прикмету, що називається "майдінг юр овн бизнес!"

Роман Шклянка походить з Гефорд, де закінчив 12-ту класу. Бере інженерський курс в університеті. Любить "ковкс", дівчат і танці в Нормал.

Степан Арсенич походить з Виннипегу, де закінчив вищу школу. Він має багато інтересів, а саме: музику... (оперу), "бескет бал" і дівчат. Степан бере перший рік філософію і думає бути адвокатом. Він грає "бескетбал" при університеті, і є членом штабу, що видає університетську радіо-програму.

Павло Писик походить з Бойл, Алта., де ходив до публичної й вищої школи. Тут, в Саскатуні, відвідує університет і берек курс "артс". Каже, що любить Саскатун і не хоче додому їхати. Має певні причини...

Володимир Тарнопольський походить з Гронлид, Саск. Бере перший рік "артс" в університеті. Володимир був один з дебатантів з цього Інституту в дебаті з Колегією. Є кадетом при маринарці і буде над морем цього літа. Мрія — переїхати весь світ.

Степан Федак — один з наших славних поетів в Інституті. Каже, що на другий рік видасть книжку своїх поезій. Сниться завжди йому та школа коло Кінлок, і він каже, що поїде туди по іспитах. Однак ми знаємо, що школа до него листи не пише що суботи. Бере "артс" і "комерс" в університеті. (Нема на знимці.)

Геня Ніколайшин з Гилберт Плейнс, Ман., перший рік студіює в університеті філософію. За короткий час Геня показала широку членкою нашого гуртка. Ми всі бажаємо, щоб вона вернулася до нас на другий рік. (Нема на знимці.)

Ярослав Сенів з Єлов Крік, вписаний на медичний курс в університеті. Крім того, що це дуже трудний курс, Ярослав виграв стипендію Альфа Омеги і ще має час цікавитися лекшими справами життя. Ми терпеливо очікуємо того дня, коли він стане доктором. Бажаємо йому щастя. (Нема на знімці.)

Фіялка Керелюк з Інсінгер, Саск., бере "Домашнє Господарство" при університеті. Фіялка дуже тиха дівчина... кажуть нам, що вже дуже тиха.

Питання: Хто прасує, як ти скінчиш?

Відповідь: Як я скінчу, то буде Оля, Анна, Маруся, Леся, Соня, Стефаня, а відтак ти.

НАШІ АБСОЛЬВЕНТИ

ДМИТРО ДОБРОВОЛЬСЬКИЙ

п. Дм. Добровольський народився і виріс на фермі в Гронлід, Саск. В 1939 році він став питомцем Інституту, коли прибув до учительської школи. Видно, що йому дуже Інститут сподобався, бо від тої пори він багато свого часу перебував тут.

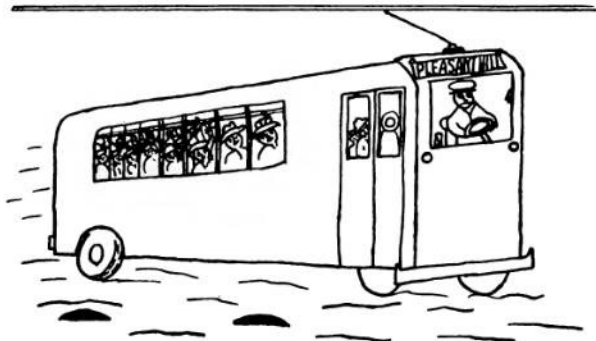
Впродовж кількох літ п. Добровольський учителював. Потім обов'язок повів його на оборону свого краю. Він вписався до летничої служби і служив там за інструктора.

По війні п. Добровольський вписався на курс агрономії при Саскачеванським Університеті і знову прийшов до Інституту. В 1948 році вибрано його ректором Інституту. Того самого року він одружився з панною Марусею Максимішин, яка походить з Мічам. Цієї весни п. Добровольський одержує ступень B. Sc. Agr.

Ми gratуємо п. Добровольському за його успіх в науці як і за добре провадження нашого Інститутського життя й бажаємо панству Добровольським всего найкращого в будучині.

Дм. Добровольський, В.С.А.

Ідем до церкви.

ПИТОМКА ІНСТИТУТУ ІМ. П. МОГИЛИ ОДЕРЖАЛА НАЙВИЩЕ ВІДЗНАЧЕННЯ

В неділю, 29 травня, в Інституті ім. Петра Могили в Саскатуні відбулося публичне прийняття в честь цьогорічної абсолювентки саскачеванського університету панни Савелі Федорук, яка одержуючи ступінь Б.А., з високим відзначенням, здобула найвищу нагороду і призначення від університету у формі золотої медалі, т. зв. "Гouverneur-Дженерал Медал". Цю медалю одержують лише ті, що здобувають перше місце в університетських студіях. Цього року панна С. Федорук цю почесність здобула тим, що вивязалася першою між около 1500 студентами, що покінчили свої курси.

Для українців так в провінції Саскачеван як і цілої Канади це неабияка честь мати таку визначну студентку, як панна Федорук. Своім досягненням вона принесла славу цілому українському загалові. Здобуваючи це чільне місце в університетських студіях, вона вивищила не лише себе, але і нарід, до якого належить. Тим більше тому, що президент саскачеванського університету д-р Дж. С. Томсон, на засіданню Професорської Ради, спеціально заявив, що цього року Комітет Нагород не мав жадної трудности у виборі найвишньої студентки. Це місце одноголосно призначено панні Федорук. Президент додав, що саскачеванський університет дійсно був щасливий, маючи в своїх рядах таку визначну силу, як Савеля Федорук.

Ось короткий життєпис цієї визначної абсолювентки.

Родилася вона около двадцять літ тому в Саскачевані. Батьки її відомі громадяни в провінції, де пан Теодор Федорук учительное вже поперх 25 літ. Свою початкову науку Савеля скінчила в публичній школі у Врокстон, Саск., а вищу освіту здобула в 1946 р. у Виндзор, Онт., де через чотири роки студій постійно стояла на першому місці в клясах. Там вона також брала головну участь в різних атлетичних і спортових змаганнях.

В тягу своєї спортової активності вона здобула девять шкільних відзнак ("пинс") і 15 атлетичних відзнак ("крестс") за свою визначну діяльність у всіх ділянках науки так духової як і фізичної.

Савеля Федорук, В.А.
(Honors)

В 1946 році учительський персонал школи "Вокервил" визнав її першою ученицею в школі і нагородив її медалею Дост. П. Мартіна за загальні здібності. Того ж року вона одержала провінційну стипендію в сумі \$400, що дало їй змогу вступити на будьякий канадський університет, щоб продовжувати свої студії.

В саскачеванському університеті вона перебула три роки (1946-49). Від самого початку її університетських студій вона виявила свою різнородну діяльність. Дійсно подивляючим є, як вона могла брати участь в різних ділянках університетської активності і рівночасно так знаменито прикладатися до науки.

В першій році університету вона належала до кількох дівочих спортових дружин, між іншим до "бескетбол" дружини, яка за її поміччю виграла між-університетський чемпіонат. В "трек" змаганню вона особисто здобула найбільше марок і знову помогла здобути чемпіонат.

Була вона також членом редакційного складу університетського часопису "Шіф", особливо відносно спортових новостей. Того року вона здобула домініяльно-провінційну стипендію в сумі \$150, другу від товариства Альфа-Омега в сумі \$50.

В другій році університету панна Федорук продовжала свою попередню активність і, поширюючи її, помогла здобути чемпіонат в "бескетбол". В "трек" змаганню вона повторила своє рекордове досягнення попереднього року. Брала вона також того року участь в дівочій "гокі", де займала місце "голкіпера". В додатку вона була членкинею Дівочої Атлетичної Комісії і бізнесовою провідницею тої ж комісії.

Почала панна Федорук в тім році також служити інструктором в департаменті фізики. При кінці вона здобула три стипендії: від університету \$50, від Альфа-Омега \$50, від Союзу Українок Канади \$100.

Її діяльність в третій році позначилась слідуочим: була вона — 1. головою Дівочої Атлетичної Комісії, 2) членкинею головної Студентської Ради, 3. членкинею Дівочої Організації "Пентекай Дека", 4. капітаном дружини "бескетбол", 5. членкинею "волейбол" дружини, 6. в тягу року вона здобула трофей "Дух Молодості" за провідництво, ідеальність, першенство в науці і спортову здібність.

7. За те що вона брала таку живу участь в спорті (в сімох дівочих дружинах) їй вручено університетський "шілд", найвище спортове відзначення в саскачеванському університеті.

8. Скінчивши свої студії, і на основі кінцевих іспитів, панна Федорук одержала медаль Генерал-Губернатора Канади за визначну діяльність підчас свого перебування в університеті. В додатку вона здобула стипендію "Копленда" в сумі \$100, яку вона поділить з іншою студенткою "Арт енд

Саенс". Від Інституту ім. П. Могили в Саскатуні, з фонду ім. Юстини і Ірини Федан, вона одержала \$200, від департаменту фізики \$265.

МАРУСЯ ТКАЧИК

Маруся Ткачик, В.Н.Сс.

З "Буковини до закінчення саскачеванського університету" — це є шлях нашої милої Марусі Ткачик, В.Н.Сс. Вона мала лише сім років, як прибула до Канади, і за короткий час удосконалила англійську мову й осталась, щоб лишити цінне враження в житті Інституту та університету.

До вищої школи ходила в Гронлід, Ленигін, Ноковмис і Нютена Каліджет у Саскатуні. Впродовж п'ятирічного перебування в Інституті, Маруся відіграла поважну роль в студентській діяльності. Була головою "Могилянок" два роки, заступницею голови "Каменярів", начальницею дебатового комітету, а також членкинею інших комітетів.

Цього року панна Ткачик є редакторкою студентського річника й головою "Могилянок". Між іншим вона була інструкторкою українських клас при Інституті й два роки тому успішно дебатовала в міжпровінційній дебаті з Вінніпегом. В університеті Маруся присвячувала свій талант для дебат. Була директоркою дебат відділу "Домашнього Господарства", а також брала участь в "гил кап" дебатах. Тепер вона є представницею свого відділу до університетського часопису "Шіф".

Цього року осягне степень В.Н.Сс. і мріє працювати на полі "Вименс Екстеншон", або вчителювати "Гом Економік" у вищій школі.

Інститут буде помічати її відсутність, як лагідної бурсачки. Бажаємо їй якнайкращих успіхів в майбутньому. Хай її мрії здійсняться.

— Ти така гарна, як рожа на весні, а твої очі як зіроньки.
— Дякую, а кілька центів за слово?

Василь Вінтоник.

ОЛЕКСА ГУПКА.

Народився в Інсінгер, Саск., де його родичі займаються рілльництвом. Вищу школу закінчив в Ейсбарт й Тіодор. Відтак набрав відваги і записався на учительський курс в Саскатуні, де став питомцем Інституту. Скінчив курс й учителював один рік. Потім служив 3 і пів року при канадійськiм війську. Закінчивши службу при війську, приїжджає Олекса знову до Саскатуни і записується на курси педагогії та філософії при університеті, й також стає питомцем Інституту. Цього року Олекса можливо досягне степені B.Ed. і B.A.

Олекса Гупка, В.А., В.Ед.

Як перебував в Інституті, брав активну участь у кружку "Каменярі", був головою, редактором річника, а цього року вчив українську мову в Інституті. Бажає їхати до Бритиш Колумбії і там вчителювати. Інститут і кружок "Каменярів" згублять дійсно цікавого й амбітного питомця.

Бажаємо Олексі найкращої долі й успіху в його життю.

ЛІДА ПОЛІЩУК

Ліда Поліщук.

З новим роком скінчився побут Ліди Поліщук з Поничай, Саск., між нами. Ліда перебувала в Інституті два роки й пів і учасала до університету, де вона любила курс доглядачки хорих "норсінг". Панна Поліщук успішно покінчила свою університетську кар'єру (хоч на час) і має ще два роки і пів продовжувати науку в шпиталі (Ситі Госпітал), по котрій вона одержить ступень B.Sc., R.N.

Ми дуже втішні, що вона буде далі в Саскатуні... ми певні, що вона буде нас часто відвідувати.

Ліда має дуже веселу вдачу; не було сумної хвилини, як вона була між нами. При "Каме-

ияраз" вона також показалася дуже здібною, займаючи позиції писарки та начальника забавового комітету, і була членкинею редакційного і інших комітетів. При університеті Ліда брала активну участь в спорті, а саме "кирлін" та галці. В товаристві Альфа-Омега Ліда була членкинею і начальником програмового комітету.

Ми віримо, що Ліда буде надзвичайно доброю норусою... бо лише своїх усміхом може подати хорому надію. Бажаємо їй всього найкращого.

ЛЕОН СКОРЕЦЬ

Леон Скорець, В.А.

Леон родився в околиці Бюкенен, де його батьки займаються рільництвом. Свою нищу школу він брав у кольонії. Частину вищої школи брав в місті Бюкенен, а одинадцятку й дванадцятку клясу в Нютена Каліджет в Саскатуні. Коли прибув до Саскатуну, то став питомцем цього Інституту. По закінченні вищої школи Леон далі продовжував свої студії й учащав до саскачеванського університету, де записався на відділ філософії. Тут він спеціалізується в біології. Цього року осягне ступень В.А.

Під час свого побуту в Саскатуні, Леон був питомцем Інституту чотири роки, де він відіграв поважну роль в діяльності кружка "Каменярі".

Цього року п. Скорець став головою кружка і під його управою кружок зробив надзвичайний поступ. Поза цей обовязок, "Каменярі" вважали його в змозі виконати інші обовязки і вибрали його делегатом до дирекції, членом редакційного штабу, а також одним з суддів "Студентського Суду".

Ми знаємо, що куди п. Скорець піде, то все будуть його згадувати добрим словом і він буде приміром для бурсаків.

Бажаємо Леонові якнайкращого успіху в будуччині.

Поважай старого,
Все встань за малого.
За правду не бійся
Часу віддати.

ВАСИЛЬ СКВАРЧУК

Василь Скварчук, В.А.

Василь походить з околиці Дробот. Публичну школу скінчив в Дробот, Саск., а вищу школу в Йорктоні. Потім він приїхав до Саскатуна і вчився в Нормал. По чотирьох роках мучення дітей своєю філософією і психологією, він вернув до нас і записався на курс "Артс і Комерс" при університеті. Цього року осягне ступень В.А.

Цього року Василь думає їхати до східної Канади і там працювати як книговодчик.

Василь був головою Альфа-Омега і начальником дебатового комітету при Інституті.

Бажаємо Василеві всього найкращого.

ОЛЬГА ШКЛЯНКА

Помимо того, що це перший рік в Інституті для Олі Шклянки, вона вже стала дуже активною та цікавою членкинею нашого студентського кружка. Ольга родилася в Геффорд, Саск., де одержала науку вищої школи. До публичної школи Ольга uczaszla в різних місцевостях, де її батько і мати учителювали. До університету Ольга прибула три роки тому і записалася на курс філософії, спеціалізуючися в біології. Два роки вона перебувала в університетським помешканню, а цього року прийшла до нас. Ольга каже, що їй дуже сподобалося інститутське життя і вона бажає вернутися на другий рік. Цей весни вона одержить ступень В.А., а на другий рік думає записатися до відділу педагогії. При "Каменярах" Оля була писаркою, як таксамо при товаристві Альфа-Омега.

Ольга Шклянка, В.А.

З огляду на те, що батько Ольги, Ілля Шклянка, є визначним чоловіком, автором української граматики, ми сподіємося, що і Ольга покажеться успішною в будуччині.

ОЛЕГ ЧОРНЕЙКО

Олег Чорнейко, В.А.

Олег народився 20-го листопада 1928 року в Мирнам, Алта. В Мирнам він учався до школи від першої до п'ятої класи. Пізніше родичі перенесли свій sklep до Поркюпайн Плейнс, Саск., де малий Олег закінчив публичну школу. Вищу школу Олег закінчив в Арран, Саск.

Вже чотири роки минули, відколи Олег переступив поріг цього Інституту, щоб розпочати науку при університеті. Цього року він одержує ступень В.А. в біології.

Олег служить четвертий рік як "кадет" при маринарії і сподівається, що буде назначений офіцером в короткім часі.

ЛЮДВИК КИЙ

Людвик Кий народився в в Єлов Крік, Саск. Там і закінчив публичну школу. Вищу школу побирав в Саскатуні. Від 1941-45 року відбував військову службу при летунстві. Підчас військової служби побував також в Англії. Повернувшись з війська, вступив на педагогічний курс при університеті в Саскатуні.

Особливо Людвик відзначився як добрий занець танків і через п'ять років був інструктором на курсах в Інституті.

Вже за молодю цікавився він організацією СУМК. Весь час був активним членом цієї організації і був головою провінційної ради СУМК.

В 1948 році Людвик одержав ступень В.А., на відділі хемії, а цього року одержав педагогічний ступень В.Ед.

Людвик Кий, Б.А., В.Ед.

ПРО ТИХ, ЩО НЕМА... З НАМИ

Федь Дуб, чуємо, учителює в Елровз, Саск. Він був на зїзді... радше, валізка була — ми його не бачили.

Максим Стрільчук працює при аптеці в Саскатуні. Видно, що наука добре йому служить.

п. Н. Лабюк, принципал в Арран, Саск. Віримо, що він аж тепер веселий. Бажаємо йому доброго успіху.

Панство Наконі учителюють у Фровбишер, Саск. Іван "принципалом", а Віра всю роботу робить!

Юлія Кульчицька вчителює в Лойдмінстер. Не знати, чи вона коли нас згадує?

Олеся Дорош вчителює коло Норт Бетлфорд. Здається, що будемо чути весільні дзвони незадовго!

Петро Марковський дуже змучився минулого року при студіях на університеті (чи при гармонії?) і цього року вдома на спочинку.

Ірина Котелко, одна з тих щасливих, що не мусить працювати. Чуємо, що вона їздила до Флориди цієї зими... Певно дуже природою цікавиться.

Мирослав Гавриш має зайняття книговодчика в Сарнія, Онт. Ми цікаві знати, чи Мирослав далі має інтереси в Саскачевані?

Михайло Николаїчук продає фермерську машинерію в Йорктоні. У вільних хвилинах гостить в Норт Бетлфорд.

Василь Муканик, наш жвавий дебатант, учителює в Мікадо, Саск. Він провадив Українську Школу в Винярд минулого літа — кажуть нам, що з великим успіхом.

Зоря Василів вчителює в Бюкенен.

Дмитро Котик записався до летничої служби і тепер є в Принс Едвард Айленд. Бачите, як наші бурсаки розіжджаються? Пише нам Дмитро, що там на сході багато тепліше, як в Саскачевані.

Омелян Березовський вчителює в Шелбрук, Саск. Певно там є гарні дівчата. Омелян вже майже рік перебув в тій околиці.

Федь Кішук вчителює у Вишарт, Саск. Кажуть, що Федь вертається назад до університету на другий рік. Видно, вчителювання поплачується.

Пан і пані Клапоушак вчителюють недалеко Саскатуну і часто приїжджають відвідувати нас.

Маруся Гриневич, ще одна з наших вчительок в Тарнополь, Саск. Колись в бурсі було їй дуже скучно, не знати як тепер?

М. Ткачик.

ВЕСІЛЬНІ ДЗВОНН

17-го вересня 1949 року, в четвертій годині пополудні, вінчалися наші бурсаки, панна Ольга Ярмій і п. Людвик Кий. Шлюб відбувся в українській греко-православній церкві в Саскатуні. Приняття було в "Емпайр Блу Рум".

Бажаємо панству Кий щастя
та веселости.

ПРОГРЕС

Багно, трясовисько і кал ...
Не чути ні сміху ні пісні ...
Лиш хмари рокочуть нависні,
Та в лісі десь виє шакал ...

Пройшли вже віки оттакі ...
Будили, з багна витягали ...
Пророків кати розпинали ...
На душу насіли вовки ...

...Аж поки до раю дійшли ...
Що гірше ніж Дантове пекло ...
Люципера славлять ... Завмерло
Дитятко¹⁾)... Його обійшли ...

Марію із Сином — у кіші! ...
Нам Божого світла не треба ...
Ми з "сонечком" дійдем, де треба ...
А хліб?! таж ми маємо кіш (-миш)²⁾ ...

О. Недобитий.

1) Сын Божий.

2) Кавказька назва родзинків.

ХОРОНИМ РІДНЕ

У маленькім містечку в Манітобі живе стара, знеможена бабуня. Не така вже стара, але дуже змучена й спрацьована.

Ще недавно моя бабця жила на фермі при головній дорозі, десять миль від пошти і найближчого крамара. Тут вона з дідом жорчувала густий ліс, орала поле, косила сіно, ставила будинки і так тяжкою працею побудувала дім в чужім краю. Та не довго була вона щаслива.

Однієї зими мій дід, працюючи в лісі, захорів, — лікара не було — і за короткий час помер.

Лишилася тоді бабуня з п'ятьма дітьми. Найстарший син мав чотирнадцять літ, і бабуня самі тоді провадили господарку. Не спинили її сніги, морози, злидні, тяжка праця, і все, все туга за рідним краєм. Там не було комарів, тяжких морозів, пуші. Там були сади, соловейки, близькі сусіди...

Повиростали діти, порозходилися. Лишився наймолодший син з бабцею і праця далі йшла.

Не раз ми бігали до них у гості. Бабця мала на горі свою кімнату, в якій знаходилися гарні образи різних святих. Бо моя бабця була дуже побожна й молитвою шукала помочі. Коло образів були прекрасні писанки. Бабця точно пам'ятала, яку то писанку післала внучка Марійка, а яку малий Іванко. А найцікавіша для нас була бубуніна скриня. Тут ховала бабця крайові хустки, вишивані блюзи й рушники. Поміж рушниками знаходилися оріхи, яблука й цукерки. "Так, аби мала що дати внукам, як прийдуть до мене," казала бабця. Були тут також гарні фартухи, котрі вона тримала готові на обіди, весілля. Бо вона була славна кухарка і часто сусіди її кликали, щоб допомогла їм на весіллі. Смачний був її борщ — а ще до того вміла вона заспівати, була весела, жартівлива і любила танцювати. Ще тепер згадують старі сусіди: "Ото бувало як зварить та спече, а ще заспіває, та й аж мило на весіллі!"

Кожної неділі йшла раненько без снідання до церкви і там довго молилася. Була сестрицею й любо їй було прятати й приготувляти все для Бога. Часом і десять миль ішла на Службу Божу. Молилася щиро за дітей, за сусід, за всіх, котрі потребували помочі.

Колись бабця йшла навіть десять миль до церкви. Сьогодні вона мешкає кільканадцять кроків від каплички, та сьогодні вона і так близьенько не може зайти. Хора в ліжку, молиться за дітей, внуків, всіх ближніх. Працю, здоров'я віддала Богові, Краєві й родині. Так вона, і багато других українських бабунь по цілій Канаді, віддали все для Бога і для нас. Лишили нам лекшу долю, лишили рідну мову, традицію, любов до Бога — все що найкраще.

Чи можемо ми забути бабцю? Чи можемо забути рідну мову, церкву? Чи не було б сумно, коли б ми не працювали для Бога, для України, для Батьківщини? Бо залишивши все, що бабці було найдорожче, ми спричинилися б до того, що бабчина праця пішла б марно і ми тоді втратили б усе...

Ст. Федак.

ПО УКРАЇНСЬКО-КАНАДІЙСЬКОМУ

Пішов Іван увечорі
Мері відвідати,
Бо то вчора була сондей,
Не хочеться спати.
Тому Іван надумався
Тої то неділі:
"Трохи ловнлей, гарний місяць,
Піду до Марії!"

А Марія від дінеру
Робить манікюри
І Івана виглядає
Та голову журить.
Уже лице намастила,
Напавдирувала,
І перманент перед люстром
Та засетувала.
А вже потім взяла книжку
Ніби то читає,
Сидить в вікні на канапці,
З вікна виглядає,
Чи не йде Іван штрітом
До батька до хати,
Може помине, не прийде
Повизитувати.
Але іде, уже дзвонить
Чекає, чекає —
А Марія так гарненько
Двері відчиняє.

І Іван уходить в хату,
Кісує Марію,
А Марія йому шепче:
"Джі айв лонгид ту сі ю!"

Іван каже: "Ай дид ту, дір,
Ай кіп тинкінг ов ю.
А тато де?" "Нема... мама
Радія слухає"

ОСВІТА ТА ЛІБЕРАЛЬНА ДЕМОКРАТІЯ

Теперішні світові обставини є такі, що кожний громадянин мусить мати широкий світогляд, щоб було можливо орієнтуватися і пристосовуватися до життя нашої великої світської родини. Це головню стосується до ліберальної демократії, яку ми маємо в Канаді. Такі обставини вимагають, щоб кожна людина відіграла свою роль в суспільному житті. Ідеологія, поведінка й рішення кожної людини впливає на добробут або недобробут нашої країни. Часом цей вплив є безпосередний, деколи посередний; часом він проявляється скоро, а часом пізніше.

Під цим поглядом головним є, щоби громадяни були освічені люди й вживали це досягнення освіти для загального добробуту, а не для самолюбних особистих цілей. Кожна думка й гадка повинна мати такий широкий світогляд.

Під демократичною системою рішення найменших організацій безперечно можуть мати якнайбільший вплив на цілу країну. У таких положенні знаходиться наш студентський кружок "Каменярі".

Я намітив і висловив повище згадані думки, маючи на увазі створення нашого нового студентського органу, тобто "Студентського Суду". Ось, маємо примір, що може статися, коли виборці не вживають своєї освіти.

Цей так званий "Студентський Суд" не має ніякої підстави на своє існування. Статуту нема, регуляміни, які мали б керувати рішеннями цього суду, надто загальні. Адвокати зможуть їх надуживати так, як забажають. З цього виникне багато непорозумінь.

Людина, яка стане перед судом, буде тільки предметом сміху. У таких обставинах особистість її буде в небезпеці. Отже коли студенти бавляться з такими справами, то було б на місці подати їм до відома, що вони граються з будучністю своїх товаришок і товаришів.

Це має ще більше значіння, коли, як це було висловлено на зборах, цей суд буде мати таку поважну силу, "як суд міста Саскатуну", маючи право виключати студентів з Інституту і т. д.

На мою думку створення нашого "Студентського Суду", так як він тепер стоїть, є найбільша помилка, яку кружок "Каменярі" зробив від його заснування в 1917 році.

Це показує, що може зробити група людей, не роздумуючи над наслідками. Коли цей Суд не буде вживаний, то все буде гаразд, але якщо його будуть практикувати далі, то буде нас гризти совість "Каменярів".

Можливо, думка про створення суду була добра, але вислід, як бачимо, може бути дуже ганебним для кружка "Ка-

3-го лютого.

ДУМИ ХОРОГО

Та прилітає нова гадка і розганяє весь смуток. У ній знаходиться надія, а в надії нагода поправити блуди, виконувати щиро обов'язки. І так приходять до нього мрії про добрі діла, про красу. Вертається спокій... підсувається сон... і він засипляє.

Евгенія Николаїшин.

Д.П. („ДИСПЛЕЙСД ПЕРСОН“)

Було це для мене великою приємністю виїхати до місцевості в Овкборн, Ман., до діда і бабуні, як рівнож до другої маминої рідні, щоби провести частину моїх вакацій. Було це підчас сінокосів, люди пильно працювали, мов бджоли, користаючи з гарної погоди. Бачу, моя поміч могла б стати в пригоді, поставив поїхати до вуйка на Січ (місцевість на північ від Овкборн). Дідо вишукали мені великого капелюха і ще деяку робочу одягу. Я переодягнувся, посідали на гару, їдемо. Не знаю, з якої причини впала вуйкові до голови гадка, щоб придумати якийсь жарт на їх брата Миколу, з котрим я не був знакомий. Порадилися — я маю вдавати Д.П. скитальця чужинецького походження.

Приїхали, заходимо в хату, застаємо Миколу, привіталися. Нараз вуйко підхопили: “Знаєш, Миколо, я це Д.П. привіз, недавно приїхав зза моря. Чужинецького по-по англійськи.” Микола ще більше зацікавився мною. Змі-по англійськи.” Никола ще більше зацікавився мною. Змі-ряв мене своїми лагідними очима від голови до ніг, відтак від ніг до голови, кивнув головою і заговорив: “Дістане він завтра перцю коло сина”.

Всі сердечно розсміялися. Годі було мені здержатися довше від сміху не втерпів і зареготав. Тут Микола похопився, це мусить бути якась штучка. Нарешті вуйко представили хто я є. Тоді Микола перевищив нас всіх своїм сміхом.

Був це для мене веселий час побуту, а слова Д.П. лишать-ся надовго в пам'яті.

Зенон Ременда.

ДУБ І ЯЛИЦЯ

У пралісах на півночі,
Дуб високий повівав,
З ялицею низенькою
Про пригоди розмовляв.

Дужим тоном розказував,
Яка слава то була;
Які чуда пережив він,
Як гуйне було життя.

Дмхнув вітер понад дубом,
Листя його лиш шумить.
А ялиця гнеться в землю —
Йй же вітру не спинить!

— Бач, що то є мати силу, —
Понад вітер дуб сказав,
А ялиця лиш мовчала,
Вітер дальше завивав.

Навів хмари — стало темно.
Громи били по горбах,
Аж ялицю заглушило,
Як почулось: Бах! бабах!

Схаменулася ялиця —
З дуба зломане гілля...
А ялиця стоїть дальше,
Радуеться, що жива!

Незнаний.

...НА ВИБОРАХ ЗАРЯДУ

Пане передсіднику, пане ректоре, дорогі студентки і студенти!

Я б не бажав, щоб ви дістали мильного вражіння з моєї спроби представити вам пана Федака, його характер і його кваліфікації, — котрі він з доброї волі хоче дати вам на послуги, як скарбник.

Не знаю, чи це судьба нас обох покарала, чи поблагословила, коли через помилку, чи що друге, зробила нас першими братами. Я тому бажаю, щоб ви недопустили, аби мильне вражіння запанувало над вами, бо я хочу представити пана Федака не як свого так званого “фаміліянта”, але як особу, з котрою я є добре обзайомлений вже поверх 25 років. Я знаю, що представники других кандидатів не можуть сказати, що “я його або її знаю так і так за довго” з порівнянням до мого знайомства з паном Федаком.

Прошу вас запам'ятати, що все те, що я скажу, не буде складатися з гарної, добре обробленої промови, котру пан Федак сам виписав і одобрив. Ні, все те, що я скажу, буде моїми обсерваціями, котрих я напрутав через двадцять п'ять років, лише сказати, чверть століття життя.

Тепер хочу поставити перед вами такі інформації:

Перше — пан Федак народився в гарнім та чеснім містечку Шіго. Думаю, що ви дещо про Шіго чували і що ви дещо про Шіго знаєте. Шіго є осередком гарної української околиці, одна з найстарших в Канаді. Перше — пан Федак є добрим українцем.

Друге — пан Федак є знаменито кваліфікований для позиції при Інституті, бо йому з малих років дух Інституту наповняв душу. Його вчителями були добре відомі, колишні питомці Інституту, панове Ревуцький, Томашук і Мельничук.

Третє — пан Федак є вчителем і у світі вже набувся — пережив і знає труднощі відповідальної позиції.

Четверте — я думаю, що ви самі завважали, що пан Федак є ще самітний, так званий “бечелир” і дає дівчатам дуже а дуже далекий обхід — і я знаю, що він на дурнички ваших грошей не розпустить!

Тепер, представивши вам пана Федака, я хочу вас всіх запевнити, що пан Федак не має ніяких старих кістяків у своїх комірках і що ви будете мати не лише щирого українця з відповідальним характером, але і гарного та приязного приятеля за скарбника.

Степан Федак.

3 ВЕСЕЛІШОЇ СТОРІНКИ НАШИХ УНІВЕРСИТЕТНИКІВ

Василь Скварчук. У другій годині рано співає наш Василь: "Ой, час, час, та до дому час". Тарнопольський до Писика: "Гей, Павел, Скварчук знов прийшов на візитацію?"

Степан Арсенич, совгаючи ногами по підлозі: "Пане Козак, чогось мої ноги не йдуть, де керую". Арсенич сьогодні йде на "формал".

Нестор Войціховський дуже журиться, що до своєї кімнати не може зайти спати.

Людвик Кий: "Гей, хлопці, маю для вас незвичайну новину. Сьогодні потяг привіз залізо, беріть хлопці — міст завалився!"

Павло Писик має фірму "Бродкестінг Стейшон", все чуємо його програми по вечері.

Олег Чорнейко пізно ліг спати і бажав спокою, а рано чуємо: "Вінтоник, де лізеш?"

Василь Гриба. Ходить наш Василь на "манебра" будити своїх колегів рано. Дуже весело у кантині, чуємо: "Ват ін ди гек із да матер вит ю єнигав".

Ілля Федак.

Ішов Федак на прогульку
То вівкав, то йойкав,
Як вернувся із прогульки,
То знову зайойкав.

Оля Іванишин: "Пане Скорець, прошу не крутити моєї руки... ой, ой... гуммм!"

Оля Шклянка. Від Олі вкрали доляра у кантині. Каже Оля: "Вер іс май Бил?" Василь Гриба: "Гір ай ем!"

Леон Скорець.

"Скорець," питає пан Ректор. "Котра професія тебе найбільше інтересує?"

Скорець відповідає: "Я думаю багато про норси, але — що ви питали?"

Олекса Гупка як був у Лондоні, то такий був відважний, що пішов на візитацію до "Гавс оф Лордс". Кажуть, що там були дуже втішені його присутністю.

Савеля Федорук і Маруся Ткачик, як дві з найстарших могилянок при Інституті, мають повні руки вчити молодих дівчат, як примірно поводитися... і так далі. Але найбільшою проблемою є та, що вони не годяться на деяких справах. Одна з них боронить сміливих хлопців ("кейв мен тайп"). Друга любить стидливих мужчин ("квайет — ватер ранс діп"). Ну — свій до свого.

ЧОМУ Я СВЯТКУВАЛА СВЯТА ВДОМА?

Хоч я втратила п'ять день науки в школі, але я постановила святкувати Різдво вдома. Різдво для мене є головне свято в році, а найголовніше Святий Вечір.

На святий Вечір, ми, діти, чекаємо нетерпеливо, щоб зійшла перша зірка, тоді ми засідаємо до Святої Вечері. Перед вечером тато приносять дідуха до хати і вінчують, а мама кладуть трохи сіна на стіл і під столом. Все в нас має бути дванадцять страв на Святий Вечір згідно з нашою старою українською традицією. По вечері колядуємо всі разом. Як ми були меншими, тато кидали нам горіхів та цукорків в дідуха, а ми збирали.

А на Різдво рано-раненько, ще не видно в хаті, а ми вже біжимо до ялинки подивитися, що там Святий Миколай приніс для нас. Цих часів я кіноли не забуду. Ми вже точно так не робимо, бо ми вже великі, але здається мені, що як би я не була вдома з родиною на свята, то мені було б дуже сумно.

Анна Завальська.

СНІГ

Сніжок помаленько
На землю спадає
І все що на світі
Він понакриває.

І гори і доли,
І ліси буйні.
І стави широкі
І ріки бистрії.

Ті квітки що літом
Гарно процвітали,
А тепер на зиму
Всі позасипляли.

Травичка шовкова
Літом зеленіє —
Зимою не видно,
На ній сніг біліє.

І птахи, що літом
Так гарно співають,
Їх тепер не чути,
Бо в далекім краю.

А маленькі діти,
То вже втіху мають,
Згори на долину
Санками з'їжджають.

А як ся помучать,
Так біжать до хати,
Щоб маленькі ручки
Їм понагрівати.

Ольга Гнатюк.

ЧИ ЗДІЙСНИТЬСЯ СОН

Одної середи моя приятелька і я не хотіли йти до кантини ввечері, як звичайно, і скоро полягали спати. Снилось нам багато... аж нам дивно було!

Десь ми їхали до Торонта — “номером п'ятим”. Нараз не вистарчає нам газоліни. Стаємо близько гарної, великої фермерської хати. Приходимо ближче, бачимо коротеньку жіночку. Ну, дивимосся, а то Анна Войціховська. Каже нам, що вже давно віддана і вже, Слава Богу, шість діточок має! “От, дивіться там, муж воли напуває”. Дали нам бурячкової газоліни (що до тракторів) і ми поїхали далі. Найближче місточко було Гомболт. В'їжджаємо, а там напис червоним письмом “Служимо день і ніч”. Це “Сервис Стейшн” і дивимосся, а управитель не хто інший, а Євген Франко! Поговорили ми трохи, “які то гарні часи були колись у бурсі”, а особливо на Новий Рік.

В'їхавши далі в місто, бачимо реставрант “Біла Крапка”. Входимо, а там панна Кінашук біга поза столом... Була дуже занята й не мала часу довго з нами говорити. Все таки дала нам смачний обід. Наповнили ми гару газоліною, їдемо далі... а тут на дорозі стоїть великий зелений Кедилек... “Флет тайр” має, каже. Ну, чи ви повірили б? Та то наш приятель, Роман Котелко! Ах, який багач... Має вже жінку та малого сінка і пустився до Мексики! Та щасливої тобі дороги, Романе... Їдемо далі — вже Йорктон минули, трохи стає сумно, треба радіо накрутити. Програма Метрополітен Опера й якраз тепер співає Оксанка Котелко. Потім скрипкове сольо грає п. Зенон Ременда. Ми все знали, що наші бурсаки щось варті...

В'їзджаючи до Виннипегу, стрічаємося з візком, котрий молоко розвозить, а на візку сидить і коні погання наш приятель Ярема. Запрошував він нас додому, але на жаль ми не мали часу ставати. Ми стали лиш на кілька хвилин у Виннипегу. Пообідали і поїхали далі.

В Торонті зайшли до найближчого готелю Квінс. Нам була назначена підлога на 28-ім поверху. Роман Сирник поносив наші валізки. Слухаємо радіо новинки, поки підемо спати. Кажуть, що Павло Глек вибраний прем'єром Саскачевану. Т. С. Доглес був другим, а наш бурсак Миколай Лозовчук третім у виборах.

Почала грати джез банда, дзвони дзвонити... а то вже 6.45... і час на сніданок вставати.

М. С. і А. Д.

- ПРО ДЕБАТИ

В Інституті кожного року провадиться констест дебат, де студенти можуть вправлятися в українській мові, висловлювати свої думки та привичаюватися промовляти до гурту людей. Ці дебати разом зі зборами "Каменярів" є способом, який помагає студентам набути відвагу та сміливости. Цього року відбулося п'ять інститутських дебат, а саме:

1. "Рішено, що добрий характер є більше пожаданий, як маєток". Дебатували: Василь Пилипів, Павло Глек, Ольга Гнатюк і Оксана Котелко.

2. "Рішено, що на фермі можна краще виховати дітей, як у місті". Дебатували: Богдан Кудрик і Євген Франко; Оріся Солтис і Анна Вайціховська.

3. "Рішено, що фільми є причиною розпусти дітей". Дебатували: Д. Никифорук і О. Решітник; Г. Кривоблоцька і Маруся Лисиця.

4. "Рішено, що доля фермера є кращою, як доля робітника". Дебатували: В. Ярема і І. Сирник; Маруся Скорець і Н. Ларіонік.

5. "Рішено, що іспити у вишій школі повинні бути скасовані". Дебатували: Н. Лазарук і Г. Гриць; проти Р. Сирник і О. Сокоший.

19-го березня відбулася між-провінційна дебата між студентами Колегії св. Андрея у Вінніпегу і студентами Інституту. Тема дебат: "Рішено, що комуністична діяльність повинна бути зачислена до кримінальних проступків в канадійським праві". Дебатували: п. Орест Присяжнюк і п. Володимир Кульчинський з Колегії св. Андрея у Вінніпегу, п. Володимир Тарнопольський і п. Василь Пилипов з Інституту.

Дебати назагал були дуже успішними, хлопці надзвичайно добре пописалися в красномовстві. Інститут, здається, найбільше скористав, бо не лише те, що чаша остала з нами, але ми мали нагоду гостити і познакомитися з взірцевими представниками студентів Колегії св. Андрея у Вінніпегу. Мені здається, що це є більше вартне, як сама чаша — нагода зійтися, розпізнатися і забавитися разом. Тому один з дебатантів сказав: "Шкода, що всі з Колегії не могли приїхати дебатувати".

М. Ткачик.

Навчися думати,
Бо у тім нема утрати.
Коли прийде час,
Звіт дай на усе.

ЩО І ЧОМУ АЛЬФА ОМЕГА?

Обороняти та хоронити свої особисті здобутки є характером людства, але особливо є це в характері українців. Можливо, це був найважливіший чинник, що поміг нашим родичам досягнути цілей життя і так успішно показати себе в новім краю.

Наші діди і батьки були піонерами в Канаді. Вони приїхали сюди голіруч, але з відвагою. В них була надія і енергія. З собою привезли вони рідну культуру, котра була близько звязана з їхнім життям. Вони поважали один важний факт, що дуже тяжко жити лише для себе. В новім краю вони бачили, що потрібно їм зберігати та поширювати цю культуру і спасти її для своїх дітей. Зворушилися в них те почуття характерне в українців, що треба свої традиції затримати, придержуватися їх і передавати, щоб не згнули в часі быстрого поступу і асиміляції. Вислідом було організування товариств, котрі сповняли б цю ціль.

З думки почалася праця і в короткім часі повстали організації в різних околицях, де знаходилися українці. Вони почали включати свої звичаї в канадійську культуру. Однак були між українцями люди з ріжними поглядами. Почалася незгода, одні других підозрівали та критикували. Повсталала ненависть і брак кооперації між нашими людьми.

Щоб зберегти нашу молодь від таких політичних та релігійних непорозумінь, повсталало бажання створити товариство для молодих українців, в котрім не порушувалося особистих поглядів. Виринала потреба провідників, що могли б провадити і поширювати цілі організацій, та котрі б мали вищу, університетську науку. При університетах знаходилися студенти українського роду, з яких були б добрі провідники. З цих мотивів повсталала організація Альфа Омега при саскачеванськім університеті. До організації належали всі студенти українського роду. Вони сходилися, студіювали свою культуру та творили знакомства між собою.

Коли одержано дозвіл на організування цієї організації, відбулося засідання студентів в 1930 році. На цім засіданню вибрано ексекутиву. Пан І. Гнатишин був вибраний першим президентом.

Почалася праця. Треба було вибрати ім'я та виробити конституцію для організації. Було бажання, щоб ім'я організації не мало національного напряду, тому що організація включала українців різних вір і поглядів. Отець В. Кудрик піддав думку, щоб грецькі букви "Альфа Омега" стали назвою організації. "Альфа Омега" значить — "Від початку до кінця", отже нема границь.

Коли прийнято конституцію кружка "Альфа Омега", почалася праця. Так повстала перша українська організація при саскачеванськiм університеті. Тепер вже існують подібні кружки при університетах в Манітобі, Бритиш Колумбії та Торонті.

Альфа Омега не бере участі в політичнiм житті, ані на релігійній ділянці. Головною цілью цієї організації є освідомлювати нашу молодь про українську культуру і традиції.

Я вважаю, що ми всі, не тільки як члени цієї організації, повинні придержувати нашу культуру і традиції. В той спосіб ми зможемо затримати все, що для нас є рідне.

Василь Скварчук.

ДО МАМИ

Мамо любя, рідна мила!
Знаю: тужиш все одна,
Боєм серця вся ізнила,
Сльози вилила до дна.

Бачу: встала — й до віконця —
Виглядати, чи не йде,
Запитати ще раз сонця:
"Де він, син мій любий, де?"

Але сонце засміялось
Й мовчки в небо поплило ...
Знов Ти зраджено зісталась,
Похилила знов чоло.

Чую: ночами невітiшно
Скиглиш чайкою весни,
Просиш Бога палко, ніжно,
Щоб з'явився хоч у сні.

Але й сон не йде на очі,
Слізьми змитий десь поплив ...
У пекущий присок ночі
Твоє серце спопелив.

А як день у вікна блисне,
Виглядаєш сина знов;
Знов журбою груди стисне,
І ти тужиш, мамо, знов ...

Ол. Недобитий.

НА СВЯТИЙ ВЕЧІР

Стою собі коло людей та думку думаю,
Святий вечір; я думками додому втікаю . . .
А тут другий мені шепче, що в одну хвилину
Прийде святий Миколай відвідать родину.
Нашу тут, при Інституті. Мені добре стало
І надія розбудилась, щоб щастя витало.
Задзвонили в усі дзвони, дали людям знати,
Що святий отець Миколай заходить до хати,
І заходить до ідальні, йому всі співають
"Ой хто, хто Миколая . . ." голоси лунають.
Подякував він студентам, студенткам вклонився,
— Чи ви добрі були діти?
Йї на них подивився.
А студенти всі гукають:
— Добрі, отче, були,
Ваших поучень торічних
Ми ще не забули!
Тоді з торби маленької
Дарунки виймає
Святий; кличе до студентів
Та усіх питає.
А я собі та' на боці складаю в торбину
Всі слова, всі питання на будучу днину.
Коли все те буде пам'ять . . . тоді пригадаю.
Ось уривки з тої днини, як їх памятаю.
Святий кличе: — Василь Гриба!
Василь приступає,
Перед Отцем вклоняється
Та руку стискає.
— Перш, Василю, пару питань
Я хочу спитати,
Чи ти вмієш добре може
Покир в карти грати?
— Я колись грав, — Василь бреше, —
Та забув — не знаю!
— Зачекай лишень, Василю,
Я ще щось спитаю.
"Як звать тебе?" "Та Грибою" . . .
"А чи Гриба знає
Скільки карт є у колоді?"
Той відповідає:
— Та здається мені, отче,
(Василь сміло каже),
— Пятдесят дві вчора було,
Як більше покаже,
Нині ввечір, як заграю,
То колись дам знати."

“Добре, Василю. Тепер прошу
Дарунок прийняти.”

Василь дякує отцеві,
Свій дар відкриває
А святий отець Миколай
Других викликає . . .
— Ти Олекса Іванишин?
— Так. Це памятаю.
— Твого батька й твою матір
Також — сестру знаю.
Що ти робиш в Саскатуні?
— До школи вчащаю;
До “Нютени”. — Добре вчишся?
— Напевно не знаю.
— А звідки ти? — З Кадворт міста.
— Ти і сестру маєш?
— Так, ось сидить коло вікна . . .
— А “Отче наш” знаєш?
— Знаю. — Добре. Прошу тепер
Дарунок прийняти
І задачі свої шкільні
Памятай робити.
Поклик третій Стефку Чорній
З собою приводить.
— Ти є Стефка? — Так то правда.
— Що тут поробляєш?
— Я до школи учашаю.
— А ти хлопця маєш?
— Та так . . . може весілля буде?
Ще не говорили . . .
— Може б ви мене святого
Також запросили?
— Я запрошу, як так буде,
Дам і вина пити . . .
— Добре, Стефко, тепер прошу
Дарунок прийняти!

— Леон Скорець? Де то він є?
Прошу, Леоне, приступай!
Чи ти знаєш, хто я такий?
— Та ви святий Миколай . . .
— Чув про тебе я від інших,
Що ти дуже вчишся
І ночами в муках ходиш,
Гляди, — попечешся.
(Наш Леон від Різдва по ночах вже не ходить.)

Кличе святий: — Оля Шклянка!
Вона приступає.

Так моргає на святого,
Сміється, встидаєсь . . .
— Ти є Оля Шклянка?
Слухай ось, небого,
То ти так смієшся гарно,
До мене святого?
— Та я, отче . . . — Ні, не кажи!
Я хочу спитати
Пару питань. Ще про тебе
Хочу дещо знати.
Що ти робиш в Інституті?
— До школи вчащаю.
Чи до міста з парубками?
— Не відповідаю.
— То нічого . . . твоє діло,
Але я все знаю . . .
Добре вчишся? — Дуже добре.
— За то я дар маю,
Прошу тебе це приймати.
— Святий Миколаю,
Я ще маю щось сказати,
Цікаве вам буде:
Чи на небесах Бог знає
Про всі мої блуди?
— Ой так, Олю, все Він знає,
Все, що ти робила.
Навіть з котрим бурсаком
До міста ходила!

**
*

(А я аж розреготався . . .
Що мені робити
Доведеться, коли буде
Василь отця бити!)

Степан Федак.

НАВЧІТЬ МЕНЕ ПО РІДНОМУ

Ненько рідна, милий батьку,
Ти сестро і брате,
Навчіть мене по рідному
Читати й писати.

Навчіть мене, вас благаю,
Рідненького слова,
Бо лиш воно дух просвітить
І серце малого.

І від слова до слова
Читати бажаю,
Навчіть мене, батьку, ненько,
Щиро вас благаю.

АЛЕГОРІЯ ІНСТИТУТУ

Рік 1917 був важким. Світ був на перехресті війни. На українських землях поширювалася народна свідомість. В Канаді, у місті Саскатуні, прийшла на світ Дитина. Батько і мати давно хотіли такої дитини, щоб несли їх ім'я, щоб зберегла їх скарби. Отже народили її й відразу охрестили. Хрестин таких, відколи Канада Канадою, ніхто не бачив. З'їхалися люди з усіх трьох провінцій. Були з таких околиць, як Вегревил, Мирнам, були і з Виннипегу. Були такі люди, як Ричзва, Тунсвис, Ришгав, і сотки інших, котрих було б трудно списати в цілу книгу. Куми купували чудові крижми. Довго на хрестинах радувалися дитиною та радили над її долею.

Воно майже зайво оповідати про ті подробиці. Вистарчить сказати, що дали йому дивне хресне ім'я — Ститут. Батьки мали прізвище "Могила". Виростав скоро молодий Ститут під ласкавим сонечком. Виростав скоро молодина; від наймолодших літ ходив до школи і навіть часом не мав ваканцій... а все безнастанно вчився.

Як став підростком та починав думати сам про себе, дехто старався перетягнути його на одну віру чи другу. Але як з'їхалися хрестні батьки, то рішили, щоб він мав волю стрічатися з всіма релігіями, а не був обмежений до одної. Мудро рішили, бо він ріс і наповнявся розумом.

Батьки добре опікувалися ним. Пильнували його, як ока в голові. Обороняли від нападу чужих дітей. Минали так роки під дбайливим батьківським наглядом.

Через цю пору змінилися часи; настала криза, одна, і друга. Прийшла війна. Деякі хрестні батьки забули свою дитину; одні з розкоші, одні з біди, а з деякими розсварилися опікуни-батьки, бо дуже любили сінка і хотіли, щоб остався вже з ними.

Та життя є химерним, змінливим. Виростають люди, вірші і наш Ститут. Прийшлося йти йому між своїх на ширший світ; але батьки не хотять пустити його — вони ж його так люблять. Щороку справляють хрестини, забавляються, і розказують про молодечі літа сина. Рідко коли запрошують далеких хресних батьків.

А син дальше росте. Почувається прив'язаний до добрих батьків і не хоче лишати їх, хоч як прагне йти у ширший світ і розвивати свої талани.

Ярослав Сенів.

СПИС СТУДЕНТІВ

Відділ філософії

Імена:	Рік навчання:	Звідки походить:
Арсенич, Степан	1	Виніпег, Ман.
Войціховський, Нестор	2	Елов Крік, Саск.
Гупка, Олекса	3	Інсінгер, Саск.
Гриба, Василь	1	Норквей, Саск.
Николайшин, Геня	2	Гилберт Плейнс, Саск.
Писик, Павло	1	Гайл, Алта.
Сенів, Ярослав	2	Елов Крік, Саск.
Скорець, Леон	3	Бюкенен, Саск.
Тарнопольський, Вол.	1	Гронлид, Саск.
Федак, Степан	1	Тофнел, Саск.
Чорнейко, Олег	3	Арран, Саск.
Шклянка, Оля	3	Гефорд, Саск.

Сестри-жалібниці:

Іванишин, Оля	2	Кадворд, Саск.
Поліщук, Ліда	3	Паничай, Саск.

Відділ педагогіки:

Кей, Людвик	4	Елов Крік, Саск.
Мазурик, Досько	1	Керот Ривер, Саск.
Федак, Ілля	2	Паркервю, Саск.

Відділ Домашнього

Господарства:

Кирилюк, Фіялка	1	Інсінгер, Саск.
Ткачик, Маруся	4	Сонінгдейл, Саск.

Відділ Інженерії:

Мантика, Василь	2	Мейфир, Саск.
Шклянка, Роман	1	Гефорд, Саск.

Відділ Комерції:

Гнатюк, Тарас		Гилберт Плейнс, Саск.
Скварчук, Василь	3	Дробот, Саск.

Спеціалістка в фізиці:

Федорук, Савеля		Врокстон, Саск.
-----------------	-------	-----------------

Учительська (нормал) школа:

Голук, Орест		Керот Ривер, Саск.
Гриців, Григорій		Рак, Саск.
Гриців, Григорій Михайло		Рак, Саск.
Дениsik Андрій,		Сембург, Саск.
Зипчин, Ольга		Гефорд, Саск.
Кривоблоцька, Галина		Ст. Валбург, Саск.
Кульчицька, Оля		Медов Лейк, Саск.
Лисиця, Марія		Тарнополь, Саск.
Лозовчук, Миколай		Гефорд, Саск.
Малешок, Адвин		Линтлав, Саск.
Смиснюк, Миколай		Бедфордвил, Саск.
Солтис, Оріс		Сторджис, Саск.
Ференюк, Оля		Вакав, Саск.

Вища школа.

Імена	Навчання:	Звідки походить:
-------	-----------	------------------

ІХ-та класа:

Бусько, Петро	Нютена	Тедсмор, Саск.
Дух, Одарка	"	Смокі Ридж, Саск.
Котелко, Оксана	"	Кадворд, Саск.
Ніконець, Оксана	"	Ервуд, Саск.
Новосад, Єлисавета	"	Мічам, Саск.

Х-та класа:

Вінтоник, Олеся	Текн. Кал.	Річард, Саск.
Іванишин, Олеся	Нюгена	Кадворд, Саск.

ХІ-та класа:

Войціховська, Анна	Текн. Кал.	Єлов Крік, Саск.
Гнатюк, Ольга	Нютена	Гилберт Плейнс, Ман.
Дучишин, Анна	"	Гобард, Саск.
Завальська, Анна	"	Сендвиг, Саск.
Король, Михайло	Текн. Кал.	Саскатун, Саск.
Никифорук, Дмитро	"	Ешвил, Ман.
Ременда, Зенон	Нютена	Мікадо, Саск.
Решітний, Орест	"	Витков, Саск.
Сирник, Роман	"	Бюкенен, Саск.
Сірій, Волод.	"	Мус Рейндж, Саск.
Скорець, Марія	"	Бюкенен, Саск.
Сокоський, Орест	"	Принс, Саск.

ХІІ-та класа:

Кінашук, Оріся,	Текн. Кал.	Дефній, Саск.
Кінашук, Орест,	"	Дефній, Саск.
Клюкевич, Надія	Нютена	Мічам, Саск.
Кудрик, Богдан	"	Квил Лейк, Саск.
Ларіоник, Наталія	"	Дейвис, Саск.
Пилипов, Василь	"	Гобард, Саск.
Свистун, Роман	"	Витков, Саск.
Франко, Євген	"	Ватсон, Саск.
Чорна, Стефанія	"	Клир, Саск.
Ярема, Василь	"	Бюкенен, Саск.
Глек, Павло	"	Енґелфілд, Саск.

Бізнесові курси:

Бойчук, Марія	Текн. Кал.	Клир, Саск.
Волошук, Ірина	Робертсон	Салтквотс, Саск.
Кінар, Анна	Текн. Кал.	Сматс, Саск.
Ліщинська, Веронія	Текн. Кал.	Фиш Крік, Саск.

Короткі курси механіки:

Вінтоник, Василь	Текн. Кал.	Річард, Саск.
Котелко, Яків	Універ.	Карпентер, Саск.
Котелко, Роман	"	Кадворт, Саск.

СТАТУТ СТУДЕНТСЬКОГО КРУЖКА

при

ІНСТИТУТІ ІМЕНІ ПЕТРА МОГИЛИ В САСКАТУНІ

- I. НАЗВА: "Каменярі".
- II. ГАСЛО: Лупаймо скалу!
- III. ЦІЛЬ: Піднесення патріотичного духа й поширення українознавства між студентами.
- IV. СПОСІБ:
 - A. Через підтримування цілей Інституту ім. П. Могили.
 - Б. Через заряджування відчитів, дебат, концертів і то-вариських забав.
 - В. Через видавання річника "Каменярі" і заохочування студентів до літературної праці.
- V. ЧЛЕНСТВО:
 - A. **Членами Клуба стають наступні:**
 1. Всі питомці Інституту ім. П. Могили.
 2. Українські студенти поза Інститутом, які одержать рекомендацію від одного члена й Почесного Голови, як також потвердження Голови Клуба.
 - Б. **Членська вкладка:** в кожному шкільному році члени встановлять суму вкладки, яка буде обов'язуюча в наступному шкільному році.
 - В. **Права Членів:**
 1. Учащати на збори Клуба.
 2. Дискусувати й голосувати на зборах.
 3. Бути вибраним до Управи Клуба.
 - Г. **Втрата членських прав:** загальні збори можуть ви-ключити члена, який діє на шкоду Клуба.
- VI. УПРАВА:
 - A. **Склад:**
 1. Почесний Голова.
 2. **Заряд:**
 - а. Голова.
 - б. Заступник Голови.
 - в. Писар.
 - г. Заступник Писаря.
 - г. Скарбник.
 - д. Начальники комітетів, які подані в VI-4 — 3.

3. Стійні Комітети:

- 4. Редакційний — з п'ятих членів.
- 6. Програмовий — з п'ятих членів.
- в. Фотографічний — з п'ятих членів.
- г. Забавовий — з п'ятих членів.
- г. Дебатовий — з трьох членів.
- д. Спортовий — з трьох членів.

4. Тимчасові Комітети.

- 5. Контрольна Комісія — з трьох членів.
- 6. Господарі — з сімох членів.
- 7. Провідник Кличу.
- 8. П'яніст(ка).
- 9. Історик.

Б. Існування:

- 1. Всі частини управи, крім дебатового, редакційного й фотографічного комітетів, вибираються два рази в шкільному році.
- 2. Дебатовий, редакційний й фотографічний комітети вибираються на цілий шкільний рік.
- 3. Шкільний рік приблизно рівняється університетському шкільному рокові.
- 4. При кінці шкільного року, чотирьох присутніх членів Заряду, за потвердженням Почесного Голови, можуть розпоряджувати оставшими фондами Кружка.

VII. ВИБОРИ:

А. Номінації:

- 1. Кандидати до заряду номінуються подвійним способом:
 - а. Номінаційна Комісія, яку назначить Ректор Інституту, представить лісту кандидатів на кожен ~~по~~ позицію Заряду. Ліста кандидатів буде представлена не менше як п'ять днів перед голосуванням.
 - б. Додаткові кандидати на позиції Заряду будуть прийняті до номінаційної лісти тільки за підписом сімох членів і за представленням їх імен перед Номінаційною Комісією, не менше як три дні перед голосуванням.
- 2. Кандидати на позиції в Управі (не до Заряду), вибір яких рішиться голосуванням, номінуються членами на виборчих зборах.

Б. Голосування:

- 1. Слідуючі частини Управи вибираються голосуванням:
 - а. Почесний Голова.
 - б. Заряд.
 - в. Господарі.
 - г. Контрольна Комісія.
 - г. Провідник Кличу.

2. На вибір Заряду голосування буде тайне. Номінаційна Комісія назначить одну особу, яка буде відповідальна за перепроводження тайного голосування.
3. Голосування на решту позицій, поданих в 1., а це Почесний Голова, Господарі, Контрольна Комісія, Провідник Кличу — буде явне.

В. Назначення:

По голосуванню новий Заряд назначить слідуючих:

1. Решту членів комітетів.
2. Тимчасові комітети, коли їх потрібно.
3. Історика.
4. Піяніста(ку).

VIII. ОБОВ'ЯЗКИ:

А. Почесний Голова — сповняє ролю дорадника Заряду й суггестує пляни праці на шкільний рік.

Б. Заряд:

1. Голова — є предсідником на Виборних і Надзвичайних зборах Клуба та на зборах Заряду; дбає про розвій Клуба та надає загальний напрям його діяльности.
2. **Заступник Голови** — займає місце Голови в його відсутности.
3. **Писар(ка)** — веде протокольні книги та провадить кореспонденцію Клуба.
4. **Заступник писаря(ки)** — займає місце писаря(ки) в разі його (її) відсутности.
5. **Скарбник** — провадить фінансові книги та дає зборам звіт фінансового стану Клуба.
6. **Начальники Комітетів** — є відповідальні за працю своїх комітетів.

В. Стійні Комітети:

1. **Редакційний** — займається випанням річника "Каменярі" та студентського провідника, які мають бути видані до кінця шкільного року.
2. **Програмовий** — заряджує програми на всі сходи-ни Клуба.
3. **Фотографічний** — займається збиранням знімок зі студентського життя й вироблення гуртової знімки питомців Інституту.
4. **Забавовий** — заряджує всі забави Клуба.
5. **Дебатовий** — заряджує всі дебати в Клубу.
6. **Спортовий** — займається спортовими потребами Клуба.

Г. Тимчасові Комітети — виконують надзвичайні потреби Клуба.

- Г. **Контрольна Комісія** — перевірює приходи й розходи Клуба та підтримує внесок скарбника на прийняття фінансового звіту.
- Д. **Господарі** — займаються розміщенням меблів для потреб Клуба.
- Е. **Провідник Кличу** — проводить Бурсацький Клич при кінці сходин Клуба.
- Є. **Піаніст(ка)** — акомпаніює до національних гимнів при отворенні й закінченні зборів.
- Ж. **Історик** — слідить за діяльністю Клуба і що пів року реєструє її в книжці призначеній для цієї цілі.

IX. ЗБОРИ:

А. **Виборні:**

1. Відбуваються два рази в шкільному році.
2. Перші виборні збори відбуваються не пізніше як в другій неділі в жовтні; другі виборні збори не пізніше як в третій неділі в січні.
3. На виборних зборах:
 - а. Всі члени нової Управи будуть проголошені.
 - б. Цей статут буде прочитаний.

Б. **Загальні:**

1. **Звичайні** — як за часто звичайні збори будуть відбуватися, рішення члени.
2. **Надзвичайні** — скликає Голова за:
 - а. порадою Заряду.
 - б. домаганням п'ятої частини членів.

В. **Заряду:**

1. Скликає Голова Клуба.
2. Включає Голову й не менше шістьох інших членів Заряду.
3. Заряд відповідальний за рішення на цих зборах перед загальними зборами.

Г. **Комітетів:**

1. Скликає начальник комітету.
2. Включає начальника й більшість назначених членів комітету.
3. Комітет відповідальний за свої рішення перед Зарядом.

- Г. **Мова:** — Всі збори будуть перепроводжуватися в українській мові.

Х. ЗМІНИ Й ПРИНЯТТЯ СТАТУТУ:

- А. Параграфи I, IX - Г, і X - А не можуть бути змінені.
- Б. Інші параграфи цього статуту можуть бути відкинені, доложені, змінені вповні або частинно тільки за внеском члена Заряду та за згодою більшості членів на двох загальних зборах.
- В. Цей статут увійшов в життя 1-го січня, 1947 року.

Тяжко вчиться!

"Меморія"

Та чого сварився?

На Святий Вечір.

Трудна праця!

Тішеся — тішеся!

Наша кавалерія.

Що діється в кабінеті.

По голові його!

Трясуться ноги!

Щаслива Дорога.

Літо настало!

Будемо їсти!

Пийте "сухе"!

Наші танцюристи

Тіре, айдех Тіре!

Уведення.

Дуже наука береться.

Гріється на сонці.

Геловін.

Зимно надворі.

Згодя зловили.

Dr. M. H. Boykowich
DENTAL SURGEON

— EVENINGS BY APPOINTMENT —

403 Canada Building
Office 4774

PHONES

Saskatoon, Sask.
Residence 91669

Ferguson & Hnatyshyn

Barristers, Solicitors, Notaries, Etc.

GEORGE A. FERGUSON
JOHN HNATYSHYN, B.A., L.L.B.

Phone 4261

214 Priel Bldg., 21st St. East

Saskatoon, Sask.

TO ALL OUR FRIENDS WE EXTEND
SINCERE GREETINGS

Compliments of

Thams Studio

Phone 6631

Heintzman Hall, 2nd Ave.

Saskatoon, Sask.

COMPLIMENTS OF

Dr. G. E. Dragan

601 Canada Building

Phone 3293

Saskatoon, Saskatchewan

Success Secretarial College *and* School of Accounting

SASKATOON, CANADA

SENDS GREETINGS AND CONGRATULATIONS ON
YOUR EXCELLENT YEAR BOOK.

WE OFFER

- Large instruction staff, carefully chosen for personality, ability and experience.
- Wider choice of courses.
- The Diploma of the Business Educators' Association of Canada — for 50 years the symbol of superior training.
- An enviable record in placing more graduates in better positions.
- Social and recreational benefits of a larger college.
- **BEST POSSIBLE TRAINING IN THE SHORTEST POSSIBLE TIME.**
- Now students are enrolled every Tuesday at 9 A.M.
- The demand for **SUCCESS** graduates continues to exceed our supply.

L. F. FURSE, B.A., G.C.T.
Principal

Kemphorne Blk.

157 — 2nd Avenue, South

Phone 6333

22403

The BAY

SASKATOON'S FRIENDLY STORE

Hudson's Bay Company

INCORPORATED 2ND MAY 1870

GREETINGS from

Silverwood's

PURITY DAIRY CO.

"Safe Dairy Products"

Phone 5551

733 Broadway Ave.,

Saskatoon, Sask.

THE EMPIRE MEAT CO. LTD.

WHOLESALE AND RETAIL

Manufacturers of the famous

*Peerless Pork Sausages, Weiners, Bologna, Liver Sausage,
Polish Sausage, Bacon, Hams, etc.*

PHONES 22733 23995

30 — 2nd Avenue South

Saskatoon, Sask.

ОДИНОКИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ТЕКСІ

В
САСКАТУНІ

CITY TAXI

Денна і нічна обслуга в місті й на околиці.

Телефон 7258

420 — 20 St.

Dr. S. Worobetz

PHYSICIAN AND SURGEON

414 Canada Bldg.

Phone 6665

PAUL'S MUSIC & BOOK STORE

For all your

School Supplies, Stationery and Musical Instruments
at reasonable prices.

306 — 20th Street West

Phone 6072

Saskatoon, Sask.

P. Tkachuk, Proprietor

COMPLIMENTS OF

BRITISH COAL & WOOD CO.

FOR ALL YOUR FUEL SUPPLIES

101 Pacific Avenue, North

Phone 7622

Saskatoon, Sask.

N. Rak, Proprietor.

For a Deluxe Job on Your LAUNDRY and DRY CLEANING

send to the

MODERN LAUNDRY

Cor. 1st Ave. & 24th St.

Phone 7979

OUR GRADUATES

succeed in the

Dominion Civil Service *Saskatchewan Public Service*
and in the Municipal and General Business Offices
everywhere in Canada

FOR INFORMATION write, telephone or call

SCOTT BUSINESS COLLEGE LTD.

W. J. G. Scott, B.A., Principal

118 — 2nd Avenue North *Saskatoon, Sask.*

Member, Canadian Business School Association

EUROPEAN MEAT PRODUCTS LTD.

Specialists in Cured and Smoked Meats

Our Products are the Finest

PHONE 7686

308 — 20th Street West

Saskatoon, Sask.

We send orders out of town.

FLORISTS TO BESSBOROUGH

MILLAR'S FLOWER SHOP

Say it with flowers — Say it "nicely" with ours.

Day Phone 7777

Night Phone 7775

214 — 21st Street East

Saskatoon, Sask.

"Flowers by wire" — Members of F.T.D.A.

G. W. Harrington

JEWELLER

WATCH REPAIRING

682 Broadway,

Saskatoon, Sask.

MATHESON'S DRUG STORE

H. C. Matheson

CHEMIST AND DRUGGIST

Drugs — Prescriptions — Toiletries — Medical Supplies
Soda Fountain — Confectionery — Magazines

Phone 91225

906 Victoria Ave.

Saskatoon, Sask.

SPOTLESS DRY CLEANERS

CLEANERS, DYERS, TAYLORS

1511 — 20th Street West

Saskatoon, Sask.

48 HOUR SERVICE

Expert Workmanship — All Work Guaranteed

We pick Up and Deliver

29811 — PHONE — 29811

William Wasylciw

John Krawchuk

WITH COMPLIMENTS OF

PARISIAN CLEANERS & DYERS

CLEANING ● PRESSING ● REPAIRING

Phone 4474

321 Avenue F South

Saskatoon, Sask.

NEW RED ROBIN CAFE

● MEALS AND LUNCHES

● ICE CREAM

● FRESH FRUIT IN SEASON

● MAGAZINES AND CIGARETTES

Broadway Avenue

Phone 91201

SPORTING GOODS Headquarters

YOU CAN USUALLY GET
WHAT YOU WANT
AT

BIRNEY'S HARDWARE

NUTANA TAXI

24 HOUR CITY AND COUNTRY DRIVING
YOUR BEST BET IN TAXI SERVICE

97077 — 2 phones to serve you — **91159**

Saskatoon, Sask.

WITH COMPLIMENTS OF

NEW

BROADWAY THEATRE

in NUTANA

Phone 97075

"All the Fine Pictures Will Come to the Broadway"
WAIT FOR THEM!

ПІДДЕРЖУЙТЕ

Укр. Інститут ім. П. Могили в Саскатуні

Що дбає про моральне і культурне виховання дорученої
йому молоді й тим приготує її на свідомих
і примірних громадян цього краю.

Замовляйте підручники

ЧИТАНКА МАРУСЯ

— і —

ЮВІЛЕЙНУ КНИГУ ІНСТИТУТУ

Пишіть до:

The P. Mohyla Ukrainian Institute

Cor. Main St. & Victoria Ave.

Saskatoon, Sask.

В. Буряник,
Голова Дирекції.

Дм. Добровольський,
Ректор.

It Pays to Advertise...

- ★ Your advertising staff spent considerable time in soliciting ads from the business firms and professionalists of Saskatoon. Some of these had been inserting ads in our Year Book before — some had not been contacted in this matter.

We are very pleased to be able to present quite a number of new advertisers. On behalf of the old and new subscribers, may we suggest that when you do shop, be sure to patronize those who have advertised in our Year Book.

BROTHERS BAKERY

Fresh Bread & Pastry Daily

912 — 20th St. West.

Saskatoon, Sask.

1950-ий РІК — ЮВІЛЕЙНИЙ РІК УКРАЇНСЬКОГО ГОЛОСУ

Поможіть йому в дальшій розвою.

- Приєднуванням нових передплатників.
- Настоюйте, щоб наші громади, товариства, організації, замовляли всі їм потрібні друкарські роботи тільки в друкарні Українського Голосу.
- Піддержуйте себе і Український Голос щомісячним закупном книжок в книгарні Українського Голосу. В цей спосіб ви збудуете свою бібліотеку і pomoжете Видавництву.
- Купуйте уділи в Видавничій Спільці Тризуб.

Ukrainian Voice

Box 3626, Sta.B.

Winnipeg, Man.

